

Resolució 1080/2021, de 3 de desembre¹

Número d'expedient de la reclamació: 1008/2021

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Gestions realitzades en relació amb unes denúncies.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: La resposta donada per l'Ajuntament a una de les sol·licituds pot servir per a totes elles, de manera que en contestar la més recent pot remetre's a la resposta donada a les anteriors. Això és així perquè l'Ajuntament assenyala clarament que no ha portat cap gestió amb cap de les denúncies adjuntes a les diverses sol·licituds, concretament respon que ““a día de hoy las denuncias por las que usted preguntaba en su consulta no se han podido tramitar”, a causa de qüestions organitzatives, i “es por este motivo que no podemos contestar las cuestiones concretas formuladas en su consulta” (llegeixi's sol·licitud).

Paraules clau: Ajuntaments. Denúncies. Barreres arquitectòniques. Persones amb discapacitat. Reclamació contra lliurament de la informació.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 30 d'octubre de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 1008/2021, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. En realitat, la persona reclamant l'havia presentat al registre del Departament de la Presidència el 19 d'abril de 2021, però a causa de qüestions relacionades amb el mal funcionament del sistema de notificacions electròniques, no va ser rebuda per la GAIP fins a la data indicada del 30 d'octubre de 2021. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 31 de març de 2021 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb diverses denúncies en matèria d'accessibilitat que adjunta a la sol·licitud, la informació següent: “1) Detall complet de les gestions que s'han realitzat en totes les denúncies en matèria d'accessibilitat que li adjunto. 2) Estat actual de les barreres,

---

¹ El text original d'aquesta resolució, redactat pel ponent, s'ha escrit en català.

descripció d'en quines denúncies s'han eliminat les barreres. 3) Causa de la no-eliminació de la barrera en algun establiment denunciat, si procedís.”

3. El 15 d'abril de 2021 l'Ajuntament de Barcelona notifica a la persona reclamant una comunicació que assenyala que la sol·licitud d'informació pública indicada per l'antecedent anterior és substancialment idèntica a unes altres dues sol·licituds precedents, que demanen el mateix tipus d'informació sobre denúncies en matèria d'accessibilitat i barreres arquitectòniques i, en conseqüència, s'indica el següent a la persona reclamant: ““Por todo ello, en cuanto a la respuesta de la petición que nos ocupa nos remitimos en su integridad a la respuesta que Ud. ya recibió respecto de la ejecución de la resolución de la reclamación 723/2020 de la GAIP. Esto es, a día de hoy las denuncias por las que usted preguntaba en su consulta no se han podido tramitar. Estamos a la espera de que se determine el órgano municipal encargado de instruir las denuncias en materia de accesibilidad, y de conocer el protocolo a seguir para su derivación. Es por este motivo que no podemos contestar las cuestiones concretas formuladas en su consulta”. També fa algunes consideracions sobre que la reiteració de sol·licituds amb el mateix objecte podria ser constitutiva d'abús de dret.
4. La Reclamació presentada el 19 d'abril de 2021 (i rebuda a la GAIP el 30 d'octubre del mateix any) assenyala que no és cert que la sol·licitud de què deriva la Reclamació tingui el mateix objecte que altres sol·licituds anteriors, perquè unes i d'altres demanen informació en relació amb llistes diferents de denúncies en matèria de barreres arquitectòniques. Partint d'aquesta consideració, també qüestiona la qualificació de la seva sol·licitud d'abusiva.
5. El 10 de novembre de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, conforme a les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El 10 de novembre de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 25 de novembre la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament de Barcelona, que fa referència a la comunicació indicada per l'antecedent 3, que ja hauria facilitat a la persona reclamant la

informació sol·licitada. Insisteix que no és cert el que argumenta la persona reclamant, segons la qual l'Ajuntament li hauria inadmès la sol·licitud per abusiva, perquè en realitat l'Ajuntament va contestar la sol·licitud, i afegeix la qual cosa no entén quin és l'objecte de la Reclamació, ja que ha estat plenament contestada.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar

límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. *L'Ajuntament ha facilitat la informació sol·licitada*

La persona reclamant ha presentat la sol·licitud d'informació pública de què deriva la Reclamació demanant el mateix tipus d'informació que altres sol·licituds precedents, això és, les gestions dutes a terme per l'Ajuntament en relació amb diverses denúncies en matèria de barreres arquitectòniques, l'estat de les barreres denunciades i la raó per la qual no s'ha eliminat la barrera que es tracta. La persona reclamant insisteix que, malgrat aquesta similitud del tipus d'informació demanada per les diverses sol·licituds, en realitat aquestes són diferents entre si perquè la relació de denúncies que adjunten, i sobre la qual demana la informació assenyalada, és diferent entre unes i altres sol·licituds, afectant per tant diferents establiments.

Sent certa aquesta asseveració de la persona reclamant, això no treu que la resposta donada per l'Ajuntament a una de les sol·licituds pot servir per a totes elles, de manera que en contestar la més recent pot remetre's a la resposta donada a les anteriors. Això és així perquè l'Ajuntament assenyala clarament que no ha dut a terme cap gestió amb cap de les denúncies adjuntes a les diverses sol·licituds, concretament respon que “a día de hoy las denuncias por las que usted preguntaba en su consulta no se han podido tramitar”, a causa de qüestions organitzatives, i “es por este motivo que no podemos contestar las cuestiones concretas formuladas en su consulta” (llegeixi's sol·licitud).

Aquesta resposta municipal dona satisfacció objectiva a la sol·licitud d'informació indicada per l'antecedent 2, perquè facilita a la persona reclamant la informació realment existent sobre l'estat de les seves denúncies, i li pot servir per fer les valoracions crítiques que consideri pertinents sobre la gestió municipal de les denúncies en matèria de barreres arquitectòniques.

Tenint en compte que l'Ajuntament va facilitar a la persona reclamant, prèviament a la presentació de la Reclamació, la informació sol·licitada efectivament existent en poder municipal, és procedent desestimar la Reclamació perquè la resposta municipal impugnada és adequada al dret d'accés a la informació pública.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 de desembre de 2021, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 1008/2021 perquè la resposta municipal impugnada és adequada al dret d'accés a la informació pública i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.